

Αρ. 9

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ ἐμπεικὸν Δικαστήριον συγκείμενον παρὰ τοῦ προσηνῶς προέδρου αὐτῆς Κυρίας Εὐσταθίας Σαγδαρη, καὶ τῶν Κυρίων Λεκά Τζέφε, καὶ Ἀργυρίου Δ. Γαρμποχτζή, τῷ μὲν πρώτῳ συνδικαστῇ, τῷ δὲ δευτέρῳ παρόδρου, συνεδρίασαν τῇ ἑκτῇ τῷ τρέχοντος, ἵνα ἐξετάσῃ, ἐρευνήσῃ, κρίνῃ καὶ ἀποφασίσῃ ἐκκληπτῶς τὴν μεταξύ τῶν Κυρίων Μιχαὴλ Διαμαντίδου ἐνάγοντος, καὶ Ἰωάννου Γεωργιάδου ἐναγόμενου, διαφορὰν.

Ἀναγνὼν τὴν ἀπὸ 24 Νοεμβρίου 1830 ἀγωγὴν τῆς Κυρίας Διαμαντίδου, ἐν ᾗ ἐπισυνάπτων τρεχόμενον λογαριασμὸν ἀπὸ τὴν 10 Νοεμβρίου 1830 ὑπογεγραμμένον παρὰ τῆς Κυρίας Γεωργιάδου, καὶ ἐπικυρωμένον παρὰ τῆς ἐνταῦθα Π. Δημοσίας Μνήμονος, κατὰ τὴν ἐποῖον ἔμεινε χρεώτης ὁ τελευταῖος πρὸς τὸν πρώτον Γρ. 4079: 18|40, ἐκθέτει, ὅτι συνεταῖροι ὄντες ἀμφότεροι, καὶ θεωρήσαντες πάντα ἐκκερητὴ καὶ τελειωτικὸν λογαριασμὸν, ἔμεινε καὶ τῷ χρεώτῃ ὁ Γεωργιάδου τὴν ἀνωτέρω ποσότητα ζητῆ διὰ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν κτλ. ὡς ἐν ἐκείνῃ.

Ἀναγνὼν τὴν ἀπὸ 27 Νοεμβρίου 1830 ἀπολογίαν τῆς Κυρίας Ἰωάννης Γεωργιάδου, δι' ἧς ἐκθέτει, ὅτι ἐπειδὴ ὁ, τὸν ὅποιον ἐπαρεσβίασε λογαριασμὸν ὁ Διαμαντίδου, εἶναι ἐσφαλμένος διὰ τὰ ἐν αὐτῷ παρεσβύσαντα λάθη, καὶ ἐπειδὴ, κατὰ τὰς ἐμπεικὰς νόμους, καὶ ἐξόφλησις, ἂν διεμεσολαβῶσε τὸ δικαίωμα τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν μεταξύ τῶν λογαριασμῶν, δὲν ἤθελε τῷ ἀφαιρεθῇ ἐξαίρετὴ τὴν παραπομπὴν τῆς ἀγωγῆς εἰς διαιτητικὸν Δικαστήριον, κτλ. ὡς ἐν ἐκείνῃ.

Ἀναγνὼν τὴν ἀπὸ 29 Νοεμβρίου 1830 ἀπάντησιν τῆς Κυρίας Μιχαὴλ Διαμαντίδου, δι' ἧς ἐκθέτει, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἔχνος σφάλματος εἰς τὸν κανονισμὸν τῶν μεταξύ τῶν δεσποληψιῶν, καὶ ὅτι κατὰ τὸ Ἀρθ. 427 τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ καταφύγῃ εἰς σύστασιν διαιτητικῆς δικαστηρίας κτλ. ὡς ἐν ἐκείνῃ.

Ἀναγνὼν τὴν ἀπὸ 4 Δεκεμβρίου 1830 ἀνταπολογίαν τῆς Κυρίας Ἰωάννης Γεωργιάδου, δι' ἧς ἐπιμένει εἰς τὴν περὶ συστάσεως διαιτητικῆς δικαστηρίας ζήτησιν, καὶ ἀναθεώρησιν τῶν λογαριασμῶν τῶν.

Ἀναγνὼν τὴν κατωθεν τῆς προειρημένης ἀνταπολογίας γεγενῆσαν Πράξιν τῆς Δικαστηρίας τέττε ὑπ' Ἀρ. 116 καὶ ἀπ' 5 Δεκεμβρίου 1830, δι' ἧς δυνάμει τῆς 6 καὶ 7 παραγράφου τῆς ἀρθ. 427 τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας, δὲν παραδέχθη τὴν αἴτησιν τῆς Ἰωάννης Γεωργιάδου περὶ συστάσεως διαιτητικῆς

Δικαστηρίας, ἀλλὰ διέταξεν αὐτὸν νὰ παρυσιάσῃ εἰς τὸ Δικαστήριον, εἰάν ἔμεινέ τι ἀθεώρητον, καὶ ἀπέρρατον εἰς τὸν μεταξύ τῶν λογαριασμῶν, καὶ τ. λ. ὡς ἐν ἐκείνῃ.

Σκέπτεται.

Ὅτι ὁ Κύριος Ἰωάννης Γεωργιάδου ὑπογράφας τὸν ἀπὸ τὴν 10 Νοεμβρίου 1830 τρεχόμενον λογαριασμὸν ἐπικυρωμένον παρὰ τῆς Π. Δημοσίας Μνήμονος τῆς νήσεως ταύτης, εἰς ὃν αὐτολεξεί παρίσταται, ὅτι ἔμεινε καὶ χρεώτῃ πρὸς τὸν Κύριον Μιχαὴλ Διαμαντίδου Γρ. 4079 18|40, ἀπεκατέστη ἑκτοτε καθαρὸς χρεώτης πρὸς τὸν τελευταῖον διὰ τὴν διαληφθεῖσαν ποσότητα.

Ὅτι τὸ περὶ συστάσεως διαιτητικῆς Κριτηρίας, πρὸς ἀναθεώρησιν τῶν μεταξύ τῶν διαφερομένων λογαριασμῶν, ζήτημα τοῦ Κυρίου Ἰωάννου Γεωργιάδου, ἀπερρίφθη ἤδη διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 116 πράξεως τῆς Δικαστηρίας τέττε.

Ὅτι ὁ Κύριος Ἰωάννης Γεωργιάδου, ὅχι μόνον δὲν ἐσυμμορφώθη μὲ τὴν διαληφθεῖσαν ὑπ' Ἀρ. 116 πρᾶξιν τῆς Δικαστηρίας τέττε διατάξασαν αὐτὸν νὰ παρυσιάσῃ, ἀν' ἔμεινέ τι ἀθεώρητον, καὶ ἀπέρρατον εἰς τὴν ἀνω εἰρημένον τρεχόμενον λογαριασμὸν, διὰ καὶ δικαιοῦσιν τὸ περὶ λάθους πρὸς δλημά τε, ἀλλὰ πρὸς τέτοις ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν, χωρὶς καὶ ἀποκαταστήσῃ ἀντιπρόσωπόν τε τινά.

Διὰ ταῦτα πάντα ἀποφασίζει κατ' ἐρήμην.

Α'. Ὁ Κύριος Ἰωάννης Γεωργιάδου νὰ πληρώσῃ πρὸς τὸν Κύριον Μιχαὴλ Διαμαντίδου γράσια τέσσαρας χιλιάδας ἐβδομήκοντα ἑννέα, καὶ παρὰδες δέκα ὀκτῶ Ἀρ. 4079 18|40, πρὸς ἐξόφλησιν τῆς πρὸς αὐτὸν χρεώσεως, ὡς ὁ ἀπὸ τὴν 10 Νοεμβρίου 1830 ὑπογεγραμμένος παρ' αὐτῆς λογαριασμὸς, καὶ ἐπικυρωμένος παρὰ τῆς Π. Δημοσίας Μνήμονος τῆς νήσεως ταύτης. ἔτι δὲ καὶ τὸν νόμιμον τόκον αὐτῶν πρὸς δώδεκα τοῖς ἑκατὸν τὸν χρόνον ἀπὸ τὴν 24 Νοεμβρίου 1830, καθ' ἣν ἡμέραν ἔκαμε τὴν ἀγωγὴν τῆς εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ὁ Διαμαντίδου, μέχρι τῆς τελείας ἀποπληρωμῆς.

Β'. Τὰ ἐξόδα τῆς πράξεως ἀποφάσεως συντάμενα εἰς Φοῖνικας εἴκοσι ἑννέα καὶ ἑννενήκοντα τέσσαρας λεπτά Ἀρ. 29: 94|100 μένουσιν εἰς θάρος τοῦ διαληφθέντος Ἰωάννου Γεωργιάδου, καὶ πληρωθῶσιν ὅμως νῦν πρὸς τὸ Δικαστήριον ὑποπαρὰ τῆς Κυρίας Μιχαὴλ Διαμαντίδου, ὅστις μέλει καὶ ἀποζημιωθῇ δι' αὐτὰ, κατὰ τὸ ἀκόλουθον Ἀρθρον.

Γ'. Ὁ Κύριος Ἰωάννης Γεωργιάδου νὰ πληρώσῃ πρὸς τὸν Κύριον Μιχαὴλ Διαμαντίδου Φοῖνικας εἴκοσι ἑξ Ἀρ. 26 διὰ τὰ γραφικὰ καὶ δικαστικὰ ἐξόδα τε εἰς τὴν παρεῖσαν Δικογραφίαν ἔτι δὲ καὶ τὰς εἰς τὴν πρᾶ-

διαταγήν νὰ τοὺς κάμῃ, ἐν ὀνόματι τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου, τὴν ἀκόλουθον ἀπάντησιν.

Ἡ Κυβέρνησις ἐκτιμᾷ ἀνηκόντως καὶ κατ' ὅλους τοὺς ἀγῶνας τὰς ἀρχάς, ἐπὶ τῶν ὁποίων οἱ Κύριοι Μακ-Γιλλ καὶ Βιά-σαν θεμελιόνοσιν τὰς περὶ συστάσεως Τράπεζης (Banque) ἐν τῇ Ἑλλάδι προτάσεις των.

Δὲν ἤθελε δυστάσσει παντάπασι εἰς τὸ νὰ ἐκδώσῃ ἀπὸ σήμερον ἀκόμη τὴν πρᾶξιν, δυνάμει τῆς ὁποίας ἤθελε συστασθαι ἡ Τράπεζα, ἐὰν τοῦτο δὲν προϋπέθετεν ὅτι ὑπάρχουν μέτοχοι καὶ ἐὰν αἱ συμφωνίαι καὶ τὰ προνόμια, περὶ τῶν ὁποίων ὁ λόγος εἰς τὸ ἀνωτέρω ὑπόμνημα, δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἀνάγκη νὰ συμφωνηθῶν με αὐτοὺς ἢ μετὰ τῶν ἐπιτρόπων τῶν.

Ἐν τοσούτῳ διὰ νὰ δυνηθῶν οἱ Κύριοι Μακ-Γιλλ καὶ Οὐάτσον νὰ γνωστοποιήσουν πρὸς τοὺς κεφαλαιῖστας, οἵτινες, ὡς καὶ αὐτοὶ οὗτοι, ἤθελεν ἔχει διάθεσιν νὰ συμμεθέξουν εἰς τοιαύτην ἐπωφελῇ ἐπιχείρησιν, τὰς βάσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ διαληφθεῖσα πρᾶξις ἤθελε στήριζεσθαι, ὁ ὑποφαινόμενος ἔλαβε διαταγήν νὰ τὰς προσδιορίσῃ ὡς ἀκολούως.

1. Τὸ κεφάλαιον τῆς προκαταβολῆς θέλει συνίστασθαι ἐκ 3,000,000 Φοινίκων ἢ 500,000 Ταλλήρων Ἰσπανικῶν.

2. Ἀφ' ἧς οἱ μέτεχτοι ἤθελεν ὑπεγράψει διὰ τὸ ἥμισυ τῆς ποσότητος ταύτης, θέλουν συναρμολογηθῇ διὰ τῶν ἐπιτρόπων των μετὰ τῆς Κυβερνήσεως περὶ τῶν συμφωνιῶν, καθ' αἷς θέλει σχηματισθῇ ἡ ἐταιρεία καὶ ἐπομένως περὶ τῶν ὠφελειῶν καὶ προνομίων, τὰ ὁποῖα θὰ τὴν παραχωρηθῶν.

3. Ὁ ἀντιπρόεδρος εἰς τὴν Τράπεζαν νὰ ἐκδώσῃ εἰς γραμμάτια (ὅ ἐστὶ χαρτονομίσματα) ἰσάριθμον ποσότητα μετὰ τῶν πραγματικῶν κεφαλαίων τῆς, καὶ τὰ γραμμάτια ταῦτα θέλουν λαμβάνεσθαι ὡς χροήματα μεταλλικὰ τόσον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καθὼς καὶ παρὰ τῶν πολιτῶν τῆς Ἑλλάδος.

4. Ἡ διάρκεια τῆς ἐταιρείας θέλει προδιορισθῇ κατ' ἀρχὰς διὰ πέντε εἰη.

5. Ἡ Τράπεζα θέλει δανεῖζει τοὺς ἰδιώτας δι' ὑποθήκης ὑπὸστατικῶν ἢ πολυτίμων πραγμάτων πρὸς ὅκτω τὰ ἑκατὸν.

6. Θέλει δὲ δανεῖζει πρὸς ἑπτὰ εἰς τὰ ἑκατὸν τὴν Κυβέρνησιν ὅλας τὰς ποσότητας, ὅσων ἤθελε λάβει ἀνάγκη· αὕτη δὲ θέλει προσδιορίσῃ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν τόκων κλάδον τινα τῶν ἀσφαλεστέρων εἰσοδημάτων τῆς, αἷον τῶν τελωνείων.

Θέλει προσφέρει ὡσαύτως δι' ἐγγύησιν τοῦ δανεισθέντος κεφαλαίου τὴν ὑποθήκην τῶν ἐθνικῶν κτημάτων.

7. Ἡ Τράπεζα θέλει διοικεῖσθαι καθ' ὃν κανονισμόν ἤθελεν παραδεχθῇ οἱ μέτεχοι, καὶ τὸν ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις ἤθελε καθιερώσει.

8. Ὁ Διευθυντής, οἱ Σύμβουλοι καὶ ἐν γένει ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι, τοὺς ὁποίους ἤθελεν ἀπαιτήσῃ ἡ διοίκησις τῆς Τράπεζης, θέλουν ἐκλέγεσθαι ἀπὸ τὴν ἐταιρείαν τῶν μετόχων κατὰ τοὺς τύπους τοῦ συνταχισμένου κανονισμοῦ.

Συμπληρωθέντων τῶν πέντε ἐτῶν, θέλει κρίνει ἐὰν ᾖ ἀνάγκη, κατὰ ζήτησιν τῶν μετόχων, νὰ παρατείνῃ τὴν περὶ τῆς Τράπεζης καταστατικὴν πρᾶξιν, ἢ νὰ τὴν τροποποιήσῃ ὡς αἱ περιστάσεις καὶ ἡ πείρα ἤθελεν ἀποδείξει δίκαιον καὶ ὠφέλιμον.

Κατὰ τὰς βάσεις ταύτας οἱ ἐπιτρόποι τῶν μετόχων ἤθελεν συναρμολογηθῇ μετὰ τὴν Κυβέρνησιν περὶ τῶν συμφωνιῶν καὶ προνομίων, τὰ ὁποῖα ἤθελε περιέχει πρὸς χάριν τῆς ἐταιρείας ἡ πρᾶξις, δι' ἧς αὕτη ἤθελε συσταθῇ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 27 Φεβρουαρίου 1831.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΝ ΤΗΣ ΣΕΒΑΣΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Δ. Ἐλαφρὸν Τάγμα.

Ἀλεξάνδρου, τὴν 7 Μαρτίου 1831.

Ἀντ' ἄρ. τοῦ ὑπ' Ἀρ. 11 Διατάγματος τῆς Σ. Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ὑπ' Ἀρ. 463 διαταγῆς σας.

Συμμετέχοντες καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν μετὰ τὰ διαταττόμενα, διομολογῶ πρὸς τὴν Σ. Γραμματεῖαν τὴν πρόθυμόν καὶ εὐχάριν ἀφοσίωσιν τοῦ ὑπὸ τὴν διοίκησιν μου τάγματος, καὶ ἐδίκην μου, εἰς τὴν παραδοχὴν τῶν ἀρχῶν τῆς ὑπηρεσίας καὶ οἰκονομίας, ὁποίας καὶ εἰς τὸ Τυπικὸν Σῶμα διετάξατο ἡ Α. Ε.

Παρακαλεῖται ἡ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματεία ν' ἀναφέρῃ πρὸς τὴν Σ. ἡμῶν Κυβέρνησιν τὴν ἐφείσιν ταύτην τῆς ψυχῆς μου ἐνῷ ὑποστημινοῦμαι μετὰ τὸ βαθύτατον σέβας.

Εὐπειθέτατος ὁ Ταγματάρχης Ἰω. Σπ. Μπαϊρακτάρης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 17 Μαρτίου.

Τὴν πρὸς ἐλθούσαν Παρασκευὴν 13 τοῦ μηνὸς, ἀνεχώρησεν ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης ἐπὶ τοῦ δικρότου Ἀλέξανδρος Νεὺσκης. Τὴν ἐπαύριον ἐπέρασεν ἐκ Στετσῶν, ὅπου τὸ πλοῖον ἀνεχώρευσεν ὀλίγον διὰ τὴν ἐναντιότητα τοῦ ἀνέμου, καὶ διευθύνθη εἰς Πόρον.

Ἐχομεν ἤδη ὑπ' ὄψιν μας καὶ ἐτέρας ἀνάφορας τῶν δημ. γερόντων καὶ προκρίτων τῶν ἐπαρχιῶν Λεονταρίου, Κορίνθου, Αποκούρου, Κραββαίων καὶ Ἡλίδος, καὶ τῶν νήσων Σκιάθου, Ἴου, Κέας καὶ Σαλαμίνας, αἵτινες ἐκφορᾶσιν, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ ἐπαρχίαι τὰ αὐτὰ αἰσθήματα τῆς ἀγρυπνήσεως περὶ τῶν ἐν Λιμενίῳ τῆς Σπάρτης γεγενημένων ταραχῶν, τὴν αὐτὴν πεποιθήσιν εἰς τὴν σύνεσιν καὶ πατρικὴν κηδεμονίαν τοῦ Κυβερνήτου, καὶ τὴν αὐτὴν εὐγνωμοσύνην καὶ ἀφοσίωσιν τοῦ λαοῦ εἰς τὴν Α. Ε.

Περίληψις γράμματος ἐκ Σύρας, 12 Μαρτίου.

Εἶναι βεβαίον ὅτι οἱ ἐν Κρήτῃ Τούρκοι εἶχαν φονεύσει εἰς τὸ Φρὲ τοῦ Ἀποκορώου τὸν Καπιτάνον τοῦ χωρίου Μιχαήλ ἀσπλὸν τὴν 1 Ἰαννουαρίου· αὐτοφει εἶδε τὸν φόον ὁ ἀδελφὸς τοῦ μακαρίτου Σίφακα, ὅστις μετὰ τὸν ἐδιηγήθη εἰς Νάξον, καὶ πρὸς τοῦτοισι ὅτι ἦτον ἀκουσμένος πῶς εἶχαν φονεύσει εἰς τὰς Ῥίξας ἄλλους τέσσαρας, ἢ πέντε. Κιτόπιν ἐρρήθη ἀπὸ τοῦ ἐκθόντου ἐκ τοῦ Ἡρακλείου ὅτι εὐρέθη καθ' ὅσον φονευμένος ὁ ἐπίσκοπος τῆς Ἱερᾶς μετὰ δύο ἀνθρώπους εἰς τὰ μέρη τῆς Ἱεραπύτνου, καὶ ὅτι ἤρχισαν τοὺς συνήθεις ἰων μαστισμούς οἱ Τούρκοι πρὸς τοὺς Χριστιανούς δι' ὑποψίας μόνον ὅπλων. Προσθέσατε ὅμως ὅτι ἐφόνευσαν καὶ οἱ περὶ τὸν Νιώτη Ἕλληνες εἰς Μηλοπολίαν τέσσαρας Τούρκους ἐσχάτως, καθὼς καὶ λέγεται ὅτι ἐφόνευσαν καὶ ἄλλους τινὰς οἱ περὶ τὸν Διακονιάρην εἰς Ἀποκόρωνα, καὶ ἄλλους πρὸς τὴν Λατσειάν καὶ Σιτειάν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Τὴν α' τοῦ ἐρχομένου Ἀπριλίου θέλει ἀνοιχθῇ ἡ Ἑλληνικὴ Σχολὴ Ναυπλίου, καὶ οἱ Διδάσκαλοι θέλουν ἀρχίσαι τὴν παραδιδόν τῶν μαθημάτων των· ἀλλὰ διὰ νὰ καταταχθῶσιν οἱ μαθηταὶ εἰς τὰς ἀαλόγους κλάσεις κατὰ τὰς γνώσεις των, προϋποκαίεται νὰ παρουσιασθῶσι διὰ τῶν γονέων ἢ συγγενῶν των πρὸς τοὺς ἐφόρους, διὰ νὰ λάβωσιν ἐγγράφον τὴν ἀδειαν, καὶ ἐπομένως νὰ διευνύθωσιν εἰς τοὺς Διδασκάλους. Εἰδοποιεῖται λοιπὸν ὅτι εἰ μὲν ἔφοροι ἀκούουσιν τοὺς μαθητὰς συλλογόμενους ὁμῶς ἀπὸ τοῦ γυνεὸς των

συγγενείς των τὴν τετάρτην καὶ σάββατον ἀπὸ τὰς 4
ὥρας μέχρι τῶν 6 μετὰ τὴν μεσημέριαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ
Κ. Α. Σ. Χαραλάμπου. οἱ δὲ Διδάσκαλοι ἀπὸ τὰς 2 ἕως τὰς
4 μετὰ τὴν μεσημέριαν ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν εἰς τὸ παλαιὸν
Βουλευτήριον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 12 Μαρτίου 1831.

Οἱ Ἐφοροὶ Α. Σ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ, Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Μ. ΙΑΤΡΟΣ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Παρισίων, 1 Φεβρουαρίου.

Ο Μονίτωρ ἔδημυσίευτε σήμερον τὸ πρῶτὸν τὸν ἐξῆς

Ἀθροῦν μοναδικόν. Ἀπὸ τῆς α' τοῦ Ἰανουαρίου
1831 οἱ λειτουργοὶ τῆς Ἰσραηλιτικῆς λατρείας θέλουν
λαμβάνει σιτηρέσια παρὰ τοῦ δημοσίου θησαυροῦ.

4 Φεβρουαρίου. — Προχθὲς εἰσφάτριάσται τοῦ Καρόλου
ἑκατον τελετὴν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ τοῦ Ωξερρύ-
α εἰς μνημόσυνον τοῦ θανάτου τοῦ Δουκὸς τοῦ Βερρῆ.
Τούτο ἐγένετο ἀφορμὴ ὅχι μικρᾶς ταραχῆς, τὴν ὁποίαν
κατέπαυσεν ἡ Κυβέρνησις διὰ τῆς συνδρομῆς τῆς ἐθνικῆς
φρουρᾶς. Ἐν δὲ τῇ χθестῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ τῶν Ἀντιπρο-
σώπων συνεδρίου ὁ ἐπὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας καὶ τῶν
Ἐκκλησιαστικῶν Ἱερουργός, ἐρωτηθεὶς ἔδωκε τὰς ἐξῆς
πληροφορίας περὶ τῶν συμβεβηκότων.

« Δύο ἐφημερίδες, ἡ τε Καθημερινὴ καὶ ἡ τῆς
Γαλλίας Ἐφημερίς, ἀνήγγειλον πρὸ τινων ἡμερῶν
εἰς τοὺς Παρισίους καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον
ἐγινώριζεν ἤδη ἡ Κυβέρνησις, ὅτι τὴν 2 ἔμελλε νὰ πινηγυ-
ρισθῇ ἡ μνήμη τοῦ θανάτου τοῦ Δουκὸς τοῦ Βερρῆ. Ἡ
Κυβέρνησις, ἥτις ἔχει ἐν συνειδήσει τὴν δημοτικότητά της,
δὲν ἤθελεν ἀναμφιδόλως νὰ μεταχειρισθῇ αὐστηρότητα
ἐξουσίας εἰς ἀπλῶς θρησκευτικὴν παράκλησιν· ἀν ἦτον
ὅμως ἀπεδεδειγμένον ὅτι μὲ τὴν πρόφασιν ταύτην τὸ φα-
τριαστικὸν πνεῦμα καὶ τὸ πρὸς τὰς συντάξεις ἡμῶν μῖσος
ἤθελε νὰ ἐρεθίσῃ τὰ πολιτικὰ πάθη καὶ τὴν διχόνοιαν, δὲν
ἦτον ἀναγκαῖον νὰ μεσολάβησῃ ἡ Κυβέρνησις; Ἀλλ' ὅποια
ἔπρεπε νὰ εἶναι ἡ μεσολάβησις αὕτη; Τὸ γνωρίζετε· ἡ
πολιτικὴ ἡμῶν μεταβολὴ δὲν σᾶς ἐξήτησεν ἑκτακτά μέτρα·
αὕτη ἐδῶλθεν πάλιν εἰς τὰς νομίμους ὁδοὺς, καὶ αἱ νόμιμοι
ὁδοὶ δὲν σύγχωρουν προληπτικὰ μέτρα. Ἀλλ' ὅμως ἰδοὺ
τὴν ἑκάμεν ἡ Κυβέρνησις. Ἐγραψα εἰς τὸν ἀρχιεπίσκοπον
τῶν Παρισίων καὶ τὸν ἑκάμα νὰ καταλάβῃ πόσον δεινὸν
πράγμα εἶναι αἱ παρὰ τῶν ἐφημερίδων προαγγελθεῖσαι ἐτοι-
μασίαι· τὸν ἐφάνερωσα δὲ ὅτι ἐπρόβλεπεν ἡ Κυβέρνησις
ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ θρησκευτικῆς παρακλήσεως, ἀλλὰ
ἤθελον νὰ προκαλέσωσι πολιτικὰ πάθη, καὶ νὰ κρίψωσιν
ὑπὸ θρησκευτικὸν προτωπεῖον κακὰ διαβουλεύματα. Ἐκά-
λεσα τὸν ἐφημέριον τοῦ Ἁγίου Ρώκου, τὸν ἐξήγησα τὰ
αἰσθηματά μου, καὶ, πρὶν νὰ τὸ εἶπὼ πρὸς ἑπαίνον του,
ἐκατάλαβον ὅτι, ἐὰν ἐχρεώσται νὰ κάμῃ παρακλήσεις διὰ
τοὺς θέλοντας, ἐχρεώται ν' ἀποποιῇται τὴν συνδρομὴν
τοῦ εἰς ἀξιοκατακρίτους δημευεργίας. Τι δὲ συνέβη; Ἡ
μεσολάβησις αὕτη τῆς Κυβερνήσεως περιορισθεῖσα εἰς νομο-
θεσίαν, ἥτις δὲν συνοδεύεται μὲ προληπτικούς νόμους,
ἐγνωρίζετο ἀπὸ πάντων. Ἡ Καθημερινὴ τὴν ἐφάνερωσεν.

« Τὴν Δευτέραν δύο ἄνθρωποι τοποθετημένοι εἰς τὸν
Ἁγιον Ρώκον, ὑπεδείκνυν εἰς τοὺς παρισταμένους ὅτι
ἔπρεπε νὰ ὑπάγουν εἰς τὸν Ἁγιον Γερμανὸν τὸν Ωξερρύαν.
Ἐκεῖ τὸ φατριαστικὸν πνεῦμα διέρρηξε τὸ κάλυμμα, μὲ τὸ
ὅποιον ἤθελον νὰ σκεπασθῇ. Ἀξιοτιμώρητοι πράξεις
ἐτελεσθήσαν. Ἡ δὲ Κυβέρνησις ἐνῆργησε μὲ τὰ ὅπλα τὰ

ὁποῖα ἔχει εἰς χεῖράς της, μὲ τὴν δυνάμιν, τὴν ὁποίαν τὴν
δίδουν αὐτοὶ οἱ νόμοι. Διάφοροι συνελήφθησαν. Τούτων δὲ
οὕτως ἐχόντων, ἐπειδὴ ἐφηρμόσθη ἡ δικαιοσύνη, ἔπρεπε νὰ
μείνωμεν εἰς σιωπὴν. Ἀλλ' ὅμως αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην
νὰ σᾶς εἶπω ὅτι τὸ κόμμα τὸ κατὰ τὸν Ἰούλιον νικηδὲν
ταράσσεται, καὶ ἐξέλαβεν ὡς ἀδυναμίαν τὴν ἐπιμονὴν τῆς
Κυβερνήσεως εἰς τὸ νὰ μὴ παραβῇ τὴν νομιμότητα, ἐπὶ
ἔπρεπε νὰ βλέπῃ εἰς αὐτὴν τὸ αἶσθημα τῆς ἐθνικῆς
δυναμείας.

« Ἐὰν θέλῃ νὰ ταρασσεταὶ ἀκόμη τὸ κόμμα τοῦτο, ἄς
μάθῃ ὅτι ποτὲ μὲν δὲν θέλει ζητήσῃ ἀπὸ τὸν νόμον ἡ Κυ-
βερνήσις ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ὁ νόμος τὴν ἀποποιεῖται, θέλει
δὲ ζητήσῃ ἀπὸ αὐτὸν ὅλην τὴν δυνάμιν, τὴν ὁποῖαν δύνα-
ται νὰ τὴν δώτῃ. »

Περὶ τῶν Βελγικῶν πραγμάτων.

Πρωτόκολλον τοῦ ἐν Λονδίῳ Συμβουλίου τῶν Πληρε-
ξουσίων τῶν πέντε μεγάλων Δυνάμεων τῆς 7 Φεβρουα-
ρίου (26 Ἰανουαρίου) 1831.

Παρόντων τῶν Πληρεξουσίων τῆς Αὐτρίας, τῆς Γαλ-
λίας, τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, τῆς Πρωσίας καὶ τῆς
Ρωσίας.

Ἀρχομένης τῆς συνδιαλέξεως εἶπεν ὁ τῆς Γαλλίας
Πληρεξούσιος ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ Μ. Βασιλέως τῶν
Γάλλων ἐθεώρει ὡς συνέπειαν τῶν ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ Ἀρ.
11 τῆς 20 (8) Ἰανουαρίου 1831 τὴν προτοῦ ἤδη παρὰ
τοῦ Βασιλέως δηλωθεῖσαν ἀπόφασιν τοῦ ν' ἀποποιῇται τὴν
κυριαρχίαν τοῦ Βελγίου διὰ τὸν Δούκα τοῦ Νεμούρ, ἐὰν
ἐπρόσφερετο εἰς αὐτὸν παρὰ τοῦ ἐν Βρυξέλλαις συλλόγου
καὶ ὅτι πληροφωρηθεὶς, ὅτι ἐμπράκτως ἔμελλε νὰ γένη ἡ
προσφορά αὕτη, εἶχε διορίσει ὁ Μ. Βασιλεὺς τῶν Γάλ-
λων τὸν Πληρεξούσιον του νὰ διακηρύξῃ κατ' ἐπανάληψιν
τὰ προωμολογημένα, ὡς ἀμετάτρεπτα.

Ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῶν Πληρεξουσίων νὰ συναθῇ ἡ
διακοίνωσις αὕτη εἰς τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ἔπειτα δ' ἐγέ-
νετο σκέψις περὶ τῆς περιστάσεως, καθ' ἣν ἡ αὕτη προ-
σφορά τῆς κυριαρχίας ἤθελε γένη εἰς τὸν Δούκα τῆς Λευ-
κτεμδεργης. Ὁμολογηθέντος δὲ κοινῶς ὅτι ἡ ἐκλογή αὕτη
δὲν ἤθελε συνάδει μὲ μίαν τῶν ἀρχῶν τῶν ἐν τῷ πρωτοκόλ-
λῳ τῆς 27 (15) Ἰανουαρίου 1831 ὠρισμένων, λέγουσαν
ὅτι « Ὁ τοῦ Βελγίου ἡγεμὼν πρέσβει ἀναγκάτως νὰ εἶναι
« μὲν κατάλληλος εἰς τὴν ὑπαρξίν αὐτοῦ τούτου τοῦ τόπου,
« νὰ παρίχη δὲ ἐχέγγυον τὴν πρωτοπικὴν του θέσιν περὶ
« τῆς ἀσφαλείας τῶν γειτνιαζουσῶν ἐπικρατειῶν », ἀπε-
φάσισαν οἱ Πληρεξούσιοι ὅτι, ἀν ἡ κυριαρχία τοῦ Βελ-
γίου ἐπρόσφερετο παρὰ τοῦ ἐν Βρυξέλλαις συλλόγου εἰς
τὸν Δούκα τῆς Λευκτεμδεργης, καὶ ἐὰν ὁ Πρίγκιψ ἐκεῖνος
τὴν ἐδέχετο, δὲν ἤθελεν ἀγνωστῇ ὑπ' οὐδεμιᾶς τῶν πέντε
Αὐλῶν.

ΕΣΤΕΡΑΖΗΣ, ΒΕΣΣΕΜΒΕΡΓΙΟΣ, ΤΑΔΕΥΡΑΝΔΟΣ, ΠΛΑΜΕΡΣΤΩΝ,
ΒΟΥΛΟΦ, ΛΙΕΒΕΝ.

Τὴν 12 Φεβρουαρίου, κατὰ συνέπειαν τῆς ἀποποιήσεως τοῦ
θρόνου παρὰ τοῦ Βασιλέως τῶν Γάλλων ὁ τῶν Βελγίων Ἐθνικὸς
Σύλλογος, διώρισεν Ἐπίτροπον τῆς βασιλείας τὸν Κ. Χωκέριον
πρῶτον πρόεδρον τοῦ Συλλόγου.

Ἡ Ἐφημερίς τοῦ Ἀμστερδᾶ λέγει: Πολλὰ προσπα-
θεῖ ἡ τοῦ Βερολίνου Αὐλὴ διὰ τὴν εἰρηνότητα τῆς Πολων-
νίας. Διὰ νὰ παρενθῇ δὲ τὴν μεσολάβησιν της, θέλει πεμ-
φῇ ὁ στρατηγὸς Μούφλιγγ ἑκτακτος Πρέσβυς παρὰ τῷ

αὐτῇ ἢ παρῆσα γνωστοποίησις δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν παρῆσα αὐτῇ ἐνώπιόν τε, καὶ ἀπολογηθῇ εἰς τὴν κληθεῖσαν κατ' αὐτὴν ἀπαίτησιν.

Τὸναντίον, ἂν δὲν παρῆσα αὐτῇ ἐντὶς τῆς δοθείσης ἢ ἤδη πρὸς αὐτὸν δευτέρας καὶ τελευταίας προθεσμίας τῶν δύο μηνῶν, εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε διὰ νομίμου ἐπιτρόπου τε, τὸ Δικαστήριον θέλει προχωρήσει εἰς τὴν δίκην καὶ μέχρι τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἡ παρῆσα γνωστοποίησις νὰ κηρυχθῇ δι' Ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας μεγάλη τῇ Φωνῇ εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς κομωπόλεως ταύτης, νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὸν νεώτερον συγγενῇ τῶ ἀπόντες, νὰ κληθῇ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς τελευταίας κατοικίας αὐτῆς, καὶ τῷ Δικαστηρίου, καὶ νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν προσηχὲς φύλλον τῆς Γεν. Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Μαζαθωνησίῳ, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Ζ. ΘΕΑΓΕΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Α. Βόβας.

Αριθ. 1077 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ κατὰ τὸ Ἄρτος καὶ Ναύπλιον Ἐπιτροπὴ τῆς υἱοθεσίας, συγκειμένη ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τῶ Πρωτοκλήτε Δικαστηρίου Ἄρτος καὶ Ναυπλίου, καὶ ἀπὸ τὸν Διοικητικὸν Τοποτηρητὴν Ἄρτος.

Ὁ Μητρός Ἐξαδάκτυλος Ἀργεῖος, καὶ ἡ συμβία τε Σοφία, ὄντες ἀτεκνοὶ, θέλουν νὰ παρηγορηθῶσι τὴν σέρησιν τῆς φύσεως ταύτης, υἱοθετῶντες τὸν Κωνσταντῖνον υἱὸν τοῦ μακαρίτου Ἀναστασίου Καράνευτη.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη συνελθῶσα δυνάμει τῶν ὑπ' Αριθ. 2430 παρατηρήσεων τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σ. Γραμματείας, καὶ ποιήσασα τὰς ἀπαιτημένας παρεξετάσεις, προσκαλεῖ διὰ τῶ παρόντος προγράμματος, ὅσοι ἔχουν νὰ κάμωσι ἐναντίωσιν, νὰ τὴν παρευσιάσωσιν ἐντὶς τριάκοντα καὶ μίας ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταχωρήσεως τῶ παρόντος εἰς τὴν Γ. Ἐφημερίδα, εἰδὲ μὴ, μετὰ τῆς προθεσμίας ταύτης τὴν παρέλευσιν, θέλει ἐκδοθῇ ἡ προσήκουσα πράξις τῆς υἱοθεσίας.

Τὸ παρὸν Πρόγραμμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος ἀντίγραφον δὲ αὐτῶ νὰ κληθεῖται ἐπὶ τῆς θύρας τῆς οἰκίας τῶ Ἐξαδάκτυλου, ἄλλο ἐπὶ τῆς θύρας τῶ Δικαστηρίου τῆς πόλεως, ἄλλο ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνείας τε, καὶ ἄλλο νὰ

τοιχοκλληθῇ εἰς τὸ πολυανθραπώτερον μέρος τῆς Πόλεως Ἄρτος.

Τὴν 17 Φεβρουαρίου 1831 ἐν Ἄρτι.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ὁ Πρόεδρος Χ. ΜΗΛΙΑΝΗΣ.

Ὁ Διοικ. Τοποτηρητὴς Ν. ΜΑΤΡΟΜΜΑΤΗΣ

Ὁ Γραμματεὺς Π. Α. Κυπαρίσσης.

Ἄρ. 83. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΣΥΡΑΣ.

Εἰδοποιεῖ διὰ προγράμματος τὸν ἀπόντα Κύριον Φωκᾶν Ἀλιμπράντην, ὅτι ὁ Κύριος Νικόλαος Ἀγιομαυρίτης Καλαφάτης ἐπαρξάσεν εἰς τὸ Δικαστήριον τῶτο ἀναφοράν, δι' ἧς ἐκθέτει, ὅτι κατὰ τὸν Φεβρουάριον μῆνα τῶ 1830 ἔτης, κατὰ συνέπειαν πράξεως τῶ Δικαστηρίου τῆς πόλεως ὑπ' Ἄρ. 9 ἐπεσκεύασε τὸ εἰς τῶτον τὸν λιμένα πλοῖον τῶ διαληφθέντος Ἀλιμπράντη ὀνόματι Ἀγίος Γεράσιμος, κινδυνεύον τότε νὰ καταβυθισθῇ διὰ τὴν εἰσροὴν ἐν αὐτῷ τῶν ὑδάτων, ἐπὶ συμφωνίᾳ καὶ πληρωθῇ πρὸς αὐτὸν παρὰ τῶ διαληφθέντος, δι' ἀντιμιθίαν τῶν κόπων καὶ ἐξόδων τε, ἡ ποσότης γροσίων 3200 ὅτι δὲ ἤδη, ἐπειδὴ τὸ περὶ τῶ ὁ λόγος πλοῖον περὶ εἰς τὴν θύραν κινδυνεύει ν' ἀπωλεσθῇ, ἐξαίτε τὴν ἐπὶ δημοπρασίας ἐκθεσιν τε, ἵνα ἐκ τῆς πωλήσεως αὐτῶ πληρωθῇ τὴν διαληφθεῖσαν χρεωσμένην αὐτῷ μὲ προνόμιον ποσότητα, κτλ. ὡς ἐν ἐκείνῃ, κατὰ συνέπειαν τῆς ὁποίας ἀναφορᾶς ἐγέναν δύο πράξεις παρὰ τῶ Δικαστηρίου τῆς πόλεως.

Προσκαλεῖται δι' ὁ διαληφθεὶς Κύριος Φωκᾶς Ἀλιμπράντης, ἵνα ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ἡμερῶν ἀπὸ τὴν δημοσίευσιν τῶ παρόντος διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος, παρῆσα αὐτῇ εἰς τὸ Δικαστήριον τῶτο ἢ ὁ ἴδιος προσωπικῶς, ἢ διὰ νομίμου ἐπιτρόπου τε, διὰ τὴν ἀπολογηθῇ, ἄλλως θέλουν ἐνεργηθῇ τὰ παρὰ τῶ Ἄρ. 218 τῆς Πολιτικῆς Ἑλληνικῆς Διαδικασίας διαταγόμενα.

Τὸ παρὸν νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος, καὶ νὰ γνωστοποιηθῇ κηρύττοντος Ἀστυνομικοῦ ὑπηρεσίας μεγάλη τῇ Φωνῇ ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας τῆς πόλεως ταύτης.

Ἀντίγραφον δὲ αὐτῶ νὰ δοθῇ πρὸς τὸν Κύριον Ἀθανάσιον Ἀλιμπράντην ἕτερον νὰ κληθῇ εἰς τὴν θύραν τῆς τελευταίας κατοικίας τῶ διαληφθέντος Φωκᾶ Ἀλιμπράντη, καὶ τρίτον ἐπὶ τῆς θύρας τῶ Δικαστηρίου τῆς πόλεως, διὰ τὰ τέλη, κτλ.

Ἐν Συρῇ, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1831.

Ὁ Προσωρινὸς Πρόεδρος Ε. ΣΟΪΓΛΟΥΡΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Ι. Ἡσαΐας.

γόμενον Ἀρθρον Φοίνικας ἑκκοσι ἑννέα καὶ λεπτά
γενήκοντα τέσσαρα διὰ τὰ δικαστικὰ δικαίωματα
τῆς παρέστης ἀποφάσεως.

Ἐν Σύρῃ, τῇ 18 Φεβρουαρίου 1831.

Ὁ Προσωρινὸς Πρόεδρος
ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΣΟΥΓΔΟΥΡΗΣ.

Οἱ Συνδικασταί

Α. ΤΖΕΦΟΣ.

ΑΡΓΥΡΙΟΣ Δ. ΤΑΡΠΟΧΤΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς

Ἰωσήφ Ἡσαΐας.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐπειδὴ διὰ τῶν ἀγώνων των καὶ τῆς εὐεργετικῆς
προσασίας τῶν τριῶν συμμάχων Δυνάμεων οἱ Ἕλ-
ληνες συνιστῶσι τέλος πάντων ἔθνος καὶ ἔθνος ἐλεύθε-
ρον, ἐνόμισα ὅτι θέλω προλάβει τὰς εὐχὰς τῶν πε-
ρισσοτέρων συμπολιτῶν με εἰσάγων καὶ εἰς τὴν Ἕλ-
λάδα τὸ εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς Εὐρωπαϊκὰς γλώσσας
πρὸ πολλῆ ἤδη μεταφρασθὲν περίφημον σύγγραμμα
τῆ Βάττελ περὶ τῆ δικαίᾳ τῶν ἐθνῶν. Τολμῶ δὲ
να ἐλπίσω ὅτι μία τοσούτον πρόσφορος εἰς τὴν νέαν καὶ
λαμπρὰν ταύτην θέσιν μας μετάφρασις θέλει εὐρεῖ
τὰς πλέον γενναίας βοηθείας.

Τὸ περὶ τοῦ λόγου σύγγραμμα ἐκδίδεται εἰς δύο
τόμους εἰς ὄγδον, τιμωμένους δέκα μὲν Φοινίκων διὰ
τὴν συνδρομητὰς, δώδεκα δὲ διὰ τὴν μὴ τοιούτους.

Περιμένεται ἡ καταγραφή τῶν ἀναγκαιῶν συνδρο-
μητῶν διὰ τὴν ἐκδοθῆ ὁ πρῶτος τόμος, μετὰ τὴν πα-
ράδοσιν τῆ ὁποῖα θέλει πληρώσει ἕκαστος τὸ ἥμισυ
τῆς ὅλης τιμῆς τῆ βιβλίου.

Τὰ ὀνόματα τῶν συνδρομητῶν θέλουν ἐκδοθῆ εἰς
τὸ τέλος τῆ πρώτης τόμου.

Ἐν Ἀργεῖ τῇ 15 Φεβρουαρίου 1831

Ὁ Μεταφραστὴς Γ. Α. Ράλλης.

Ἀκολουθεῖ τῇ καταλόγῳ τῶν ὁσὶ ἠγόρασαν κτή-
ματα εἰς τὴν Ἀττικὴν, ἐξαχθέντος ἐκ τῆ Τεχνικῆς
πρωτοκόλλου, ἐπικυρωμένον ἀπὸ τὸν Ἰσμαὴλ Μπεην.

Ἰωάννης Κωνσταντῖνος, Γιαννάκος Σπύρος, Ἀναγνώστης
Δ. Ράφτης, Κωνσ. Π. Ἀντωνίος, Ἐλευθέριος Μιχα-
ήλ, Δαμιανὸς Κανέλλος Ράφτης, Νικόλαος Πανταζῆ,
Κυριάκος Κωνσταντῖνος, Ἀθανάσιος Δημητρίδης, Γεώρ-
γιος Πῆλος Μιχαήλ, Νικόλαος Καρακατζάνης,

Κυριαζῆς Κωνσταντῖνος, Χρήστος Νικολάος Ἰατρεῖς,
Ἀναστάσιος Κοντοχρήστου, Ἰωάννης Δημητρίδης, Κυριά-
κος Κωνσταντῖνος, Λυγερινὸς Γεωργίος, Χ. Τζικακῆς
Σπύρος, Νικόλαος Λάμπρος, Καρακατζάνης, Σωτή-
ρης Χρήστου, Γεώργιος Ζιπιλάδης, Λεωνίδας Γεωργιάκης,
Νικόλαος Ἀναγνώστης, Νικόλαος Ἰωάννης, Μιχαήλ
Μπεζίνης, Παπᾶ Τζάνης Ἠλία, Ἀγγελος Γέρον-
τας, Σπύρος Χ. Τζικακῆς, Παναγῆς Γελαδάκης Θεο-
δωρῆ, Μῆτρος Γελαδάκης Παναγῆ, Νικόλαος Βελέντης
Πῆλος, Γεώργιος Ἀδρέας, Ἰωάννης Φανερός, Ἰάκωβος
Ῥίζος Ῥαγκαβῆς, Μῆτρος Κοτζιά, Κ. Νωτάρης καὶ Ν.
Ζάκας, Γιάννης Κοροβίλας, Μῆτρος Μανδραβίδης, Βα-
σίλης Σταύρος, Βασίλειος Χέλης, Νικόλαος Ἰωάννου,
Στεφανῆς Γεωργίος, Οριγῶν, Γιάννης Καροβίτης, Δη-
μήτριος Ζακχαῖος, Ἀνδρέας Κοπίδης, Χατζήμος Κά-
λου, Κάσσιος Ἰωάννης, Συμεὼν Ζάκας, Ἐλίζα Δέκ-
σα τῆς Πλακεντίας, Μαρία Καρταλά, Κωνσταντῖνος
Α., Θεόδωρος Σωτήρης, Χρήστος Ταβανᾶς, Ν. Δημη-
τριάδης, Ἀντώνιος Τζίνης, Νικόλαος Π., Γεώργιος
Σπανίς, Δημήτριος Θεοδώρος, Μῆτρος Παππῆς, Ἰω-
σήφ Βελισαρίου, Ἀλίπης Σατζίρης, Σάββας Γεωργίος,
Κωνσταντῖνος Ἀνδρέας, Ἀθανάσιος Πάνος, Σταμά-
της Κοτζιάς, Καραγιάννης Κωνσταντῖνος, Παπᾶ Δη-
μήτριος Νερετζῆς, Νικόλαος Ἰωάννης, Κυριάκος Ἰω-
άννης, Θωμᾶς Δημητρίδης, Μῆτρος Φράγκος Σταίρης,
Γεώργιος Λαυρεντίου καὶ Χ. Κολίος, Σωτήρης Τζο-
τῆ Παναγιώτης, Οριγῶν Ἀντωνίος, Γιαννάκος Κανέ-
λης, Νικόλαος Ζαχαρίτζας, Εὐθύμιος Γαλατζίης,
Πανῶτος Παναγιώτης Καζαντζῆς, Εὐθύμιος Ἀνδρέας,
Χ. Φώτης Ἀγγελῆς, Μῆτρος Γεωργίος Τζικακῆς,
Μικέλης Π., Δημήτριος Γελαδάκης καὶ Σ. Καραγιάν-
νης, Σωτήρης Τζοτῆς, Κωνσταντῖνος Καρταλάς, Μῆ-
τρος Λάλας, Μῆτρος Μαντραβίλας, Ἀθανάσιος Λο-
ρετζῆς, Τζωρτζῆς Ἀνδρ. Βασιλείος, Πανῶτος Ἀνδρε-
νῆς, Κυριάκος Κωνσταντῆς, Ἀντώνιος Τζίνος Παναγιώτης,
Π. Μιχαήλ Κωνσταντῖνος, Στυλιανὸς Κωνσταντῖνος,
Τζωρτζῆς Στ. Κώνστας, Βασίλειος Λήμιος, Σκῆρτος
Νικολῆς, Νικολῆς Μαρῆλης, Νικολῆς Κωνσταντῖνος,
Γιαννάκης Μπισπιρίνης, Θεοδωρῆς Κροντήρας, Στα-
μάτης Βρεττός, Δημήτριος Σαῆ Μιχαήλ, Κωνσ. Μῆ-
τρος, Μῆτρος Φώτης, Μικὲς Λαυρῆς, Ἀντώνιος Σ.
Γκαγκῆς, Μιχαήλ Βεζίκης, Σπύρος Χ. Γκιγκῆς,
Μακρὺς Μελισσάριος, Παν. Σαλιπῆς, Παναγῆς Σα-
ράντης, Νικολ. Ζαρκομάτας, Σπύρος Ἰωάννης, Ἀγγε-
λῆς Λάλας, Ἰωάννης Καρέζης, Μῆτρος Βελέντζας,
Μ. Μενιδιάτης Σιδέρης, Γεώργιος Δαμασκός.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡ. 21 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, 18 ΜΑΡΤΙΟΥ 1831.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

Αρ. 23. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΝΟΥ
ΚΑΙ ΘΕΡΜΙΩΝ ΩΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ.

Ο Νικόλαος Ίερεὺς Καρδαμίτζης Τήνιος, ἐκ τοῦ χωρίου Λατρὰ, παρεστιαθεὶς εἰς τὸ Δικαστήριον τῆτο διὰ τῆς ὑπὸ χρονολογίαν 6 Φεβρουαρίου ἀναφορᾶς τε, ἐνάγει τὸν Πέρον Πέμπη Τήνιον, ἀπαγμάτων παρ' αὐτῆς τὴν ἐξαργύρωσιν τεσσάρων ὁμολογιῶν συμποσθμένων εἰς γρόσια 750 ὀφαιλομένων πρὸς αὐτὸν παρὰ τῆς διαληφθέντος Πέρου Πέμπου, μετὰ καὶ τῆς νόμιμης τόκῳ αὐτῶν.

Τὸ Δικαστήριον δυνάμει τῶν § 216 καὶ 217 τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας προσκαλεῖ τὸν ἀπόντα Πέρον Πέμπον ἵνα ἐντὸς 24 ἡμερῶν ἐμφανισθῇ ἐνώπιόν τε αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου τε, πρὸς διεκδίκησιν τῶν δικαιωμάτων τε.

Παρελθέσης τῆς ρηθείσης προθεσμίας, ἀν δὲν παρεστιασθῇ, τὸ Δικαστήριον προχωρεῖ εἰς τὰς ἐργασίας τε θέλει πράξει ὅ, τι ἐκ τῶν καθηκόντων τε.

Ἡ παρῶσα γνωστοποίησις θέλει κηρυχθῇ μεγάλη τῇ Φωνῇ εἰς τὸ χωρίον Λατρὰ, δι' ἀτυτομικῆς ὑπηρετεῖ ἀντίγραφον αὐτῆς θέλει ἐγχειριδῇ εἰς τὸν πλησιέστερον συγγενῇ τῆς Πέρου Πέμπης ἀπόντος, ἕτερον θέλει κολληθῇ ἐπὶ τῆς θύρας τῆς τελευταίας κατοικίας τε, ἄλλο ἐπὶ τῆς θύρας τῆς Δικαστηρίου, καὶ ἄλλο θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ελλάδος.

Ἐν Τήνῳ, τῇ 10 Φεβρουαρίου 1831.

Ο Πρόεδρος Μ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ.

Ο Γραμματεὺς Γ. ΣΤ. Πρωτοψάλτης.

Αρ. 405. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ.

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Γεώργιος Γεωργκόπουλος, κηδεμὸν τῶν ὀφειλῶν τῆς ποτὲ Γ. Καλογεροπέλας, ἐπ' ἐρεσίᾳ ἀναφορᾷ εἰς τὸ Δικαστήριον τῆτο εἰδέναι ὅτι, τῆς Ἰωάννης Μπαλασοπέλας ἀπὸ τὴν κωμόπλιν τῆς Ἀγίας Γεωργίας, τελευτήσαντος κατὰ τὸ 1819 ἔτος, πλησιέστεροι κληρονόμοι εἶναι τὰ παρ' αὐτῆς κηδεμνεύ-

όμενα ὀφειλὰ τῆς Γ. Καλογεροπέλας, καὶ ζητῶν νὰ εἰδοποιηθῶσι διὰ προγράμματος, ὅσοι ἄλλοι συγγενεῖς τῆς εἰρημένης Μπαλασοπέλας εὐρίσκονται, εἴτε παρόντες, εἴτε ἀπόντες.

Τὸ Δικαστήριον τῆτο γνωστοποιεῖ διὰ τῆς παρόντος προγράμματος ὅλῃς ὅσοι ὑπάρχον συγγενεῖς τῆς μνησθέντος Ἰωάννης Μπαλασοπέλας, καὶ τὰς προσκαλεῖ νὰ ἐμφανισθῶσι ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρόντος, ἢ αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἐπιτρόπων.

Ἀντίγραφα τῆς παρόντος νὰ κολληθῶν εἰς τὴν θύραν τῆς Δικαστηρίου, εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τῆς ἀποθανόντος Μπαλασοπέλας, ἕτερον δὲ νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Ἐν Κορίνθῳ, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1831.

Ο Πρόεδρος Α. ΠΑΓΚΟΣ.

Ο Γραμματεὺς Σ. Νικολαΐδης.

Αρ. 170 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΠΑΡΤΗΝ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ἐπειδὴ ὁ Γρηγόριος Ἀλεξίος Μακρῶννησιώτης, δι' ἀγωγῆς τῆς Παναγιώτης Ἀσίκης κατοικῆς καὶ αὐτῆς τῆς Μακρῶννησιῆς, καὶ ἐνεργητικῆς χρεώσεως τῆς διαληφθέντος, τῆς χρονολογίας τῶν 12 Ἰανουαρίου 1831, προσεκλήθη ἀπὸ τὸ Δικαστήριον διὰ τῆς ὑπ' Αρ. 34 γνωστοποιήσεως τε, δημοσιευθείσης διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος κατὰ τὰς 24 Ἰανουαρίου 1831, ἵνα παρεστιασθῇ ἐνώπιόν τε αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἐπιτρόπου ἐντὸς 24 ἡμερῶν μετὰ τὴν διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος δημοσίευσιν τῆς προεκτεθείσης γνωστοποιήσεως, καὶ ἀπολογηθῇ εἰς τὰς ἀπατήσεις τῆς ἐνάγοντος αὐτὸν Παναγιώτης Ἀσίκης.

Ἐπειδὴ τελεωθείσης τῆς ρηθείσης προθεσμίας τῶν 24 ἡμερῶν ὁ Γρηγόριος Ἀλεξίος, ἀποδημῶν ἐκ τῆς Ἐπικρατείας, δὲν ἐνεφανίσθη εἰς τὸ Δικαστήριον τῆτο, κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς δημοσιευθείσης γνωστοποιήσεως αὐτῆς.

Τὸ Δικαστήριον, κατὰ συνέπειαν τῆς ἀρθρῆς 218 τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας, προσκαλεῖ αὐτὸν ἀπόντα, διὰ τῆς ἰδίας δημοσίως τρόπου, καὶ ἤδη τελευτήσαντος παραχωρεῖν αὐτῷ προθεσμίαν δύο μηνῶν, ἀρχομένην

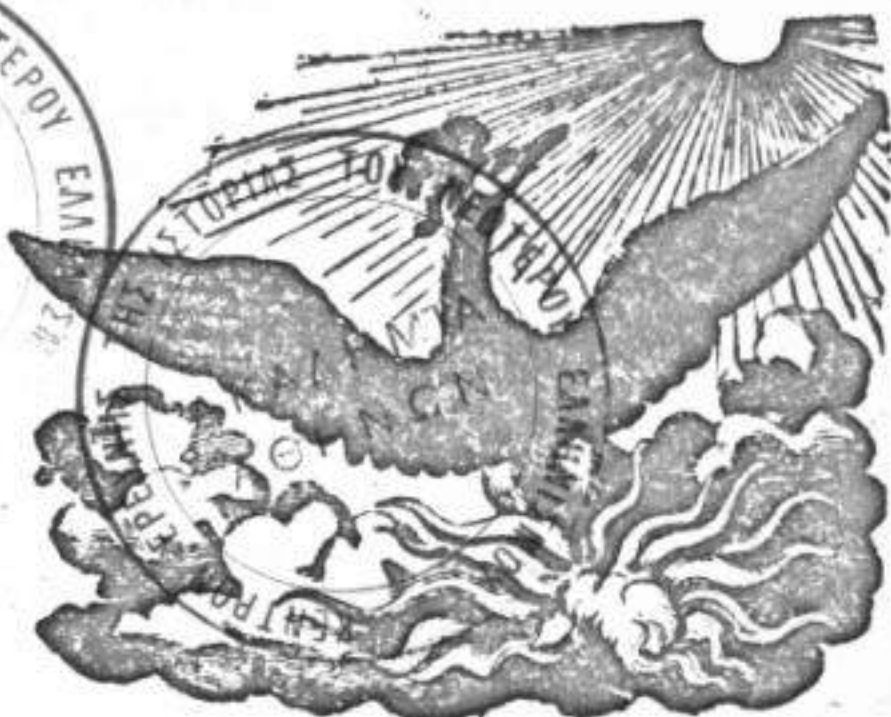
Αριθ. 21

ΕΤΟΥΣ ΣΤ

ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΜΟΤΗΣ.

Ετησία Φεβρουάριος 36
Εξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Αι συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῇ
Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, κατὰ τὰς Επὶ-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

18 ΜΑΡΤΙΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Ἀρ. 3361.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ψήφισμα ΚΓ. Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Θεωροῦντες ὅτι εἰς ὅλα τὰ πολιτισμένα ἔθνη ἐπιβάλλεται γραφικὸν δικαίωμα ἐπὶ τῶν ἐπισήμως ἐκδιδόμενων ἐγγράφων.

Θεωροῦντες ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦτο, ἂν παρεισαχθῇ κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα, θέλει προμηθεύσει μικρὸν τινα πόρον εἰς τὸ ἐθνικὸν Ταμεῖον.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναφορὰν τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας,
Ψηφίζομεν.

Α'. Δι' ὅλα τὰ τῆς ἰδιοκτησίας ἔγγραφα, θέλει πληρόνεσθαι διὰ γραφικὸν δικαίωμα ἐν εἰς τὰ χίλια ἐπὶ τῆς ὀλικῆς τιμῆς τοῦ κτήματος.

Β'. Δι' ὅλα τὰ τοῦ ἐνοικίου ἔγγραφα, ἡμισυ εἰς τὰ χίλια ἐφ' ὅλης τῆς ποσότητος τοῦ ἐτησίου ἢ πολυετοῦς ἐνοικίου.

Γ'. Δι' ὅλα τὰ ἔγγραφα τῶν χαριζομένων εἰς τοὺς γεωργοὺς οἰκιῶν, καλυβῶν, καὶ τῶν ἐρειπίων αὐτῶν, τρία λεπτά ἐφ' ἐκάστου τετραγωνικοῦ πήχεως.

Δ'. Δι' ὅλα τὰ διπλώματα, τὰ ἐκδιδόμενα εἴτε κατ' εὐθείαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἢ ἀπὸ τὰς Γραμματείας αὐτῆς, καὶ ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς, θέλει πληρόνεσθαι ἅπαξ δύο εἰς τὰ ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἐτησίου μισθοῦ.

Ἐκάστη δὲ Γραμματεία θέλει κρατεῖ ἰδιαίτερον λογαριασμὸν τῶν συναζομένων ἐκ τοῦ γραφικοῦ τούτου τῶν διπλωμάτων δικαιώματος, καὶ θέλει παραδίδει τὰ συναζόμενα χρήματα εἰς τὸ Ταμεῖον διὰ τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς, μὲ σημείωσιν κατὰ τριμηνίαν· αὕτη δὲ θέλει κρατεῖ χωριστὴν μερίδα εἰς τὰ ἐθνικὰ κατάστιχα.

Ε'. Αἱ Γραμματεῖαι τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἡ ἐπὶ

τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῇ, θέλουν ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα, καθ' ὅσον ἐκάστη ἀνήκει.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 11 Μαρτίου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἰσον ἀπαράλλακτον τῷ προτοτύπῳ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 13 Μαρτίου 1831.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ, Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ,
Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀρ. 2007

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣ. ΠΑΙΔΕΥΣ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τοὺς Ἐφόρους τῆς ἐνταῦθα Ἑλλην. Σχολῆς.

Ἐτέθη ὑπ' ὄψιν τῆς Α. Ἐξοχότητος ἡ ἀναφορὰ τῆς χθεσινῆς χρονολογίας, καὶ τὸ ἐπισυναπτόμενον σχέδιον ὀργανισμοῦ τοῦ ἐνταῦθα συστηθησομένου Σχολείου.

Ἡ Α. Ἐξοχότης ἐγκρίνων τὸν ὀργανισμὸν τοῦτον, διέταξε τὴν Γραμματεῖαν ταύτην νὰ σᾶς εἰδοποιήσῃ, ὅτι ἀντὶ νὰ προσδιορίσουν οἱ διδάσκαλοι τοῦ αὐτοῦ σχολείου εἰ ὁποῖοι ἐγκρίνονται ὡσαύτως) τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας, κατὰ τὸ ἀρ. 8 τοῦ εἰρημένου Ὄργανισμοῦ, ἐπιθυμεῖ μᾶλλον νὰ κανονισθῶσι κατὰ τὸν τύπον τοῦ ἐν Αἰγίνῃ Κεντρικοῦ Σχολείου, διὰ τὸ ὁμοιόμορφον καὶ σύμφωνον· καὶ διὰ τοῦτο σᾶς διευθύνεται ἀντίτυπον τοῦ ὑπ' Ἀρ. 353 Διατάγματος.

Γενομένης δὲ τῆς τροποποιήσεως ταύτης τοῦ εἰρημένου ἀρθρου, θέλετε διευθύνει εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς Κυβερνήσεως τὸν ὀργανισμὸν τοῦτον.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 7 Μαρτίου 1831.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματέως, Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Οἱ ἐνταῦθα Κύριοι Μακ-Γίλλ καὶ Οὐάτσων ἐπρότεινον εἰς τὴν Κυβέρνησιν σχέδιον περὶ συστάσεως τραπεζῆς (*). Ἡ δὲ Κυβέρνησιν ἔκαμα πρὸς αὐτοὺς τὴν ἐξῆς ἀπάντησιν.

Ἀρ. 4776.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς τοὺς κυρίους Μακ-Γίλλ καὶ Οὐάτσων.

Ἡ Κυβέρνησις ἔλαβεν εἰς σκέψιν τὸ ἀπὸ αὐτῶν Μνημὸν ὑπόμνημα, τὸ ἰποῖον τὴν ἐπαρυσίασαν οἱ Κύριοι Μακ-Γίλλ καὶ Οὐάτσων, καὶ ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἔλαβε

(*) Ὡρα τὴν ἀναφορὰν εἰς τὴν Δ σελίδα.

υποκράτορι Νικολάω, ὅστις τιμᾷ πολλὰ τὸν διάσημον
εἶναι ἄνδρα. Πολλότατα οἰκονομικὰ Πωλωνῶν κατέφυ-
γον εἰς τὴν Οὐκραϊνισλαβίαν.

Ἀναφορὰ περὶ συστάσεως Τραπεζῆς.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΟΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Οἱ ὑποφαινόμενοι ἔμποροι, ἀποκατασταθέντες εἰς ταύτην τὴν πόλιν πρὸ
ὅσον περίπτου ἑστῶν, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ἐκθέσωμεν εἰς τὴν Ἐξοχότητά
σας, ὅτι τὸ ἐμπόριον εἶναι ἀκόμη νεκρὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὅτι δὲν δύ-
ναι τόσον εὐκόλως νὰ ἀνιερθῇ ἀπὸ τὴν πτώσιν του, ἂν ἡ Ἐξοχότης σας
δώσῃ εἰς αὐτὸ χεῖρα βοηθείας.

Κανεὶς δὲν δύναται νὰ στερήσῃ ἀπὸ τὴν Ἐξοχότητά σας τὸ εὐγενὲς καὶ
καλὸν τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ δυστυχικοῦ, ἀλλὰ γενναίου Ἑλληνικοῦ ἔθνους.
Κανεὶς οὐκ ἔστιν ὅστις δύναιτο νὰ ἀναστήσῃ ἀπὸ τὸν ληθαργόν του, καὶ
βοηθῇ τὸ νεκρωμένον ἐμπόριον, εἰμὴ ὁ εὐεργετικὸς νοῦς τῆς Ἐξοχότητός σας.

Τὸ δραστηκότερον ἱστρικόν, καθ' ὅσον μᾶς ἐδίδαξεν ἡ πείρα εἰς τὸ διὰ-
στήμα τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα διατριβῆς μας, εἶναι τὸ νὰ ἐγκολπωθῶμεν τὸ περι-
ημένον διὰ τὴν δραστηκότητά του Τραπεζικὸν σύστημα, κατασταίνοντες μίαν ἢ
καὶ πλείω Τραπεζάς, ἰδὼν, εἰς Σύραν, καὶ εἰς ἄλλην κάμειαν ἐμπορικὴν
πόλιν τῆς Ἑλλάδος, μὲ προνόμιον νὰ ἐκβάλλουν χάρτινεν νόμισμα.

Ἀν τοῦτο ἡμπορούσε νὰ κατορθωθῇ ταχέως, δὲν εἶναι ἀμφιβολία, ὅτι
τότε ἦτοίεν ἱστρευθῇ ἡ μεγάλη σπανιότης τοῦ νομίσματος, ὅτι ἦτοίεν πολ-
λαπλασιασθῇ αἱ ἐμπορικαὶ ἐπιχειρήσεις μὲ τὴν αὐξάνσιν τῆς κυκλοφορίας
τοῦ νομίσματος, καὶ μὲ τοῦτο ἦτοίεν αὐξήσῃ ἡ ἐμπιστοσύνη εἰς ὅλας τὰς
οἰκονομικὰς ἐργασίας, ἡ δὲ αὐξάνσις τοῦ νομίσματος ἦτοίεν φέρει ἀφεικτικῶς τὴν
μείωσιν τῶν τόκων τόσον ἀναγκαίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἐάν δὲν ἐπέτυχον ἕως τῶρα, ὅσοι ἐκ τῶν ξένων καὶ Ἑλλήνων ἐφάνησαν
εὐδιάθετοι εἰς τὸ νὰ κάμουν μεθεδικὰ δάνεια εἰς χρήματα, τοῦτο ἡκο-
λύθη διότι δὲν ἐπιστάθησαν καλὰ, εἰ μὲν ἐξ αὐτῶν ἀγνοοῦντες τὴν
ἀσφαλὴ ὁδόν, εἰ δὲ περιμένοντες τὴν σύστασιν Τραπεζῆς προκείμενης μὲ
προνόμια ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

Ἐάν λοιπόν, καθὼς δὲν ἀμφιβάλλομεν, τὸ πατρικὸν φίλτρον τῆς Ἐξο-
χότητός σας πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, καὶ ἡ ἐπιθυμία σας εἰς τὸ νὰ ἴδῃ
ἐμφυωμένον τὸ ἐμπόριον, εὐαρεσθῇ νὰ ἴδῃ ἄνθρωπον εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ
Τραπεζικὸν σύστημα, ἀδράσασμεν οἱ ὑποφαινόμενοι τὴν εὐτυχὴ ταύτην εὐ-
καιρίαν τοῦ νὰ ὑποβάλωμεν εἰς τὴν φρόνησιν τῆς Ἐξοχότητός σας τὰς
ἀκολουθοῦσας στοιχειώδεις ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι ἡμποροῦν νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς
βάσεις εἰς μίαν, ἢ καὶ πλείω Τραπεζάς εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ μὲ τοῦτο
ἐλπίζομεν ὅτι πολλοὶ ἐκ τῶν ἀντεπιστελλόντων μας εἰς Ἀγγλίαν, καὶ ἄλ-
λοι ἔμποροι διαφόρων πόλεων τῆς Εὐρώπης, θέλουσιν λάβει μέρος εἰς τὰς
προσμετιωθεῖσας Τραπεζάς τῆς Ἑλλάδος.

Ἦτοίεν εἶσθαι λοιπόν ἐπιθυμητὸν, νὰ δημοσιεύσῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις
πρᾶξιν διαλαμβάνουσαν ἐν περιλήψει: Ὅτι συγχωρεῖται εἰς ὅποιονδήποτε
πολίτην ἢ ξένον, ἢ εἰς ἐταιρείαν διαφόρων ιδιωτῶν νὰ σχηματίσωσι κατὰ-
στήμα Τραπεζικὸν μὲ πραγματικὸν κεφάλαιον 3,000,000 Φοινίκων, ἢτοι
διαστήλων 500,000, διηρημένον εἰς 1,500 μερίδας ἅνὰ 2,000 Φοινίκων ἐκά-
στη, τὴν ὁποίαν καθὲ συντροφὸς θέλει εἶσθαι ὑπόχρεως νὰ καταβάλλῃ
ὑπὸ τινος συμφωνίας ἂν ἕως εἰς τὸ τέλος τοῦ ἑλευσεμένου Αὐγουστοῦ
ἦτοίεν συμπληρωθῇ τὸ ἥμισυ τῆς ὅλης ποσότητος, θέλει δύνασθαι νὰ ἀνείξῃ
ἡ Τράπεζα, ἀλλῶς ἢ πρᾶξις τῆς Κυβερνήσεως θέλει θεωρεῖσθαι ὡς μὴ γε-
νομία ὅσον δὲ περὶ τοῦ ἄλλου ἡμίσεος, εἰ συνδρομηταὶ θέλουσιν εἶσθαι
δικτοὶ μόνον ἕως τὸ τέλος τοῦ Ἰανουαρίου 1832, αἱ δὲ συνθήκαι τῆς ἐται-
ρείας θέλουσιν εἶσθαι αἱ ἀκόλουθοι.

1. Ὅτι ἡ Τράπεζα θέλει σύγκεισθαι μόνον ἀπὸ ἑκείνων, οἵτινες θέλουσιν
ὑπογράψαι ὡς συμμετέχοντες εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς Τραπεζῆς, καὶ ὅτι καθὲ
συντροφὸς θέλει εἶναι ἐλεύθερος νὰ ἐμπριεύεται, νὰ πωλῇ, ἢ νὰ μετα-
φῇ εἰς ἄλλους τὴν μερίδα του.

2. Ὅτι καθὲ ἀπλὸς συμμετέχων θέλει ἔχει ψῆφον εἰς τὰς γενικὰς συνε-
λεύσεις τῆς Τραπεζῆς.

3. Ὅτι αὐτοὶ οἱ μέτοχοι θέλουσιν ἐκλέξει τὸν διευθυντὴν των, τὸν ὑπο-
διευθυντὴν των καὶ δώδεκα ἐφόρους, αὐτόχθονας ἢ πολίτας Ἑλλήνας εἰς τὰ
κατωτέρα ὅμως ὑπουργήματα θέλουσιν εἶσθαι δεκτοὶ καὶ οἱ ξένοι συμμετέχοντες.

4. Ὁ Διευθυντὴς θέλει εἶναι συμμετέχων 16 μερίδων καὶ καθὲ ἐφορὸς 8
μερίδων. Τόσον δὲ ὁ Διευθυντὴς, ὅσον καὶ οἱ ἐφοροὶ, θέλουσιν εἶσθαι εἰς ὑποῦρ-
γημα μόνον ἓνα χρόνον, καὶ ὑπόχρεοι νὰ ἐρκίζωνται ἐνώπιον τοῦ Γραμ-
ματίως τῆς Ἐπικρατείας, θέλουσιν δύνασθαι μὲ ὅλον τοῦτο νὰ ἐκλέγωνται
ἄλλοι πάλιν εἰς νέαν συνεδρίαν.

5. Ὅτι εἰς τὰς γενικὰς συνελεύσεις, θέλουσιν κενευσθῇ καὶ προσδιορισθῇ
κατὰ πλειψηφίαν οἱ μισοὶ ὅλων τῶν ὑπουργῶν, συμπεριλαμβανομένων τῶν
τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν ἐφόρων θέλουσιν προσδιορίσῃ πρὸς τοῦτοις καὶ τὸν
καιρὸν καὶ τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων των.

6. Ἡ Τράπεζα θέλει ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ ἐμπριεύεται καθὲ εἶδος γραμ-
ματίων, συναλλαγματικῶν, καθὲ εἶδος πολυτιμῶν μετάλλων, καὶ νομι-
σμάτων, καθὼς καὶ νὰ λαμβάνῃ εἰς παρακαταθήκην καὶ ἐνέχυρον καθὲ
εἶδος πραγμάτων, μετάλλων ἢ πολυτιμῶν λίθων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἦτοίεν δα-
ναίσθαι χρήματα θέλει ἔχει ὅμως τὸ προνόμιον, ἂν ὁ χρεώστης δὲν πλη-
ρῶσιν εἰς τὴν συμφωνηθεῖσαν διορίαν, ἢ τὸ πολὺ μετὰ τὴν παρέλευσιν αὐτῆς,
νὰ ἐλάβῃ τὸ ἐνέχυρον, ἢ τὴν παρακαταθήκην εἰς δημοπρασίαν διὰ νὰ
πωλῇται, καὶ νὰ ἐπιδικάζεται εἰς τὸν ἐπιρριματιζόντα. Θέλει δύνασθαι
ὡσαύτως νὰ ἐνοικιάσῃ ἀπὸ ἑτοῦς εἰς ἑτοῦς τὰς χρονικὰς προσόδους τῆς
Ἐπικρατείας. Θέλει ἐμπριεῖν πρὸς τοῦτοις νὰ λαμβάνῃ εἰς ὑπεθήκην γαίαις,
καὶ ἄλλα ἀκίνητα κτήνηματα ιδιωτῶν, δανειζούσα χρήματα.

Ἐάν ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ ἐμπριεύεται, ἀγοράζουσα καὶ πωλῶσα πραγ-

ματικὰ, τοῦτέστι ζηνήματα καὶ χειροτεχνήματα καθὲ εἶδος ἐπὶ ποσῇ
προστίμῃ μὴ υπερβαίνοντος τὸ ἥμισυ τῆς πραγματικῆς εἰς ὄφελος τῶν
νοσηκομειῶν, ἐκτὸς τῆς τιμωρίας τῶν ὑπουργῶν τῆς Τραπεζῆς.

7. Τα κερδῆ τῆς Τραπεζῆς θέλουσιν μερίζεσθαι κατ' ἀναλογίαν τῶν
μερίδων καθὲ συμμετέχοντι κατ' ἀπόφασιν γενικῆς τῶν συμμετέχων συ-
νλεύσεως, ἢ ὁποία θέλει γίνεσθαι καθὲ χρόνον.

8. Θέλει εἶσθαι ἀπηγορευμένον εἰς ὅλους τοὺς κατοικοῦντας εἰς τὴν ἑ-
παρχίαν, ὅπου εἶναι ἀποκαταστημένη ἡ Τράπεζα, νὰ δανείζων χρήματα,
λαμβάνοντες ἐνέχυρα πολυτιμῶν λίθων καὶ μετάλλων, ἐπὶ ποσῇ δημεύ-
σει τοῦ δανείου των πρὸς ὄφελος τῶν νοσηκομειῶν.

Διὰ τοῦτο ἡ Τράπεζα θέλει δανείζει πρὸς 6 εἰς γὰ ἑκατὸν μόνον τὸν χρόνον,
λαμβάνουσα τοιαύτης φύσεως ἐνέχυρα.

9. Ἐάν ἔχει τὴν ἀδειαν ἡ Τράπεζα νὰ αὐξήσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν 1500
μερίδων τῆς, χωρὶς ῥητοῦ διατάγματος τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἔχει τὴν
ἀδειαν ὡσαύτως νὰ ἐκβάλλῃ γραμμάτια, τοῦτέστι νόμισμα χάρτινον, με-
γαλτερας ποσότητος τοῦ πραγματικοῦ κεφαλαίου τῆς, ὡς πρὸς θέλει ἔχει τὸ
προνόμιον νὰ ἐκβάλλῃ εἰς χάρτινα νομίσματα μόνον 3,000,000 Φοινίκας
ἐπὶ ποσῇ πλαστογραφίᾳ, ἂν ἐκβάλλῃ μεγαλύτεραν ποσότητα, ἐκτὸς ἂν
ἡ Κυβέρνησις τῆς τὸ παρχωρήσῃ ῥητῶς μὲ νέαν δημοσιευθεῖσαν πρᾶξιν
τῆς. Ἡ Κυβέρνησις θέλει ἀναγνωρίζῃ τὸ χάρτινον νόμισμα τῆς Τραπεζῆς,
ὡς τρεχόν νόμισμα καὶ ἔχον ἐλευθερὰν κυκλοφορίαν εἰς τὴν Ἐπικρατείαν,
καὶ θέλει τὸ δέχεσθαι εἰς καθὲ πληρωμὴν, ὡς μετάλλινον νόμισμα, χωρὶς
παραμικρὰς διαφορᾶς ἢ ζημίας, καὶ τοῦτο ἕως ὅτου διαρκεῖ τὸ δόξιν
ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν Τραπεζὴν προνόμιον κατὰ τὸ 12 ἄρθρον.

10. Ἡ Τράπεζα θέλει ἐπιφορτισθῇ νὰ προμηθεύῃ ὡς δάνεια εἰς τὴν
Κυβέρνησιν καὶ διὰ τὰς χρεῖς τῆς Ἐπικρατείας. διὰ μίαν, ἢ εἰς δια-
φόρους δόσεις, καὶ εἰς πρώτην αὐτῆς ζήτησιν Φοινίκας 3,000,000 μὲ
τόκον πρὸς ἑπτὰ τὰ ἑκατὸν τὸν χρόνον, ὅστις θέλει εἶσθαι πληρωτὴς ἀπὸ
τελωνικὰ δικαιώματα προσδιορισμένου τελωνίου (ἢ ἀπὸ ἄλλων εἰδῶν δη-
μοσίων προσόδων προσδιορισμένων ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν), τὰ ὁποῖα θέλουσιν
ἐκλάσθαι εἰς ἰδικὴν ὑπεθήκην πρὸς ὄφελος τῆς Τραπεζῆς. Τὰ ῥηθέντα τε-
λωνικὰ δικαιώματα θέλουσιν πληρῶναι καθὲ τρεῖς μῆνας, εἰς λογαρια-
σμὸν τῶν προσμετιωθέντων τόκων ἢ δὲ Τράπεζα θέλει ἐκπίπτει ἀπὸ τὸ
χρεὸς τῆς Κυβερνήσεως τὸν τόκον καθὲ προπληρωμῇ τῶν εἰς αὐτὴν χρεω-
στουμένων τόκων, τοὺς ὁποίους ἦτοίεν λαμβάνει κατὰ τριμηνίαν, ἀντὶ νὰ
τοὺς λαμβάνῃ εἰς τὸ τέλος τοῦ χρόνου ἡ Τράπεζα δὲν θέλει δύνασθαι νὰ
λαμβάνῃ τόκον περισσώτερον τῶν 8 εἰς γὰ ἑκατὸν τὸν χρόνον, δι' ὅσα χρή-
ματα ἦτοίεν δανείζει ἀπλῶς εἰς ἰδιώτας, οὔτε περισσώτερον τῶν 6 εἰς γὰ ὁλο-
κλήρῃ ὅσα ἦτοίεν δανείζει μὲ ἐνέχυρα, χρυσοῦ, ἀργυροῦ καὶ πολυτιμῶν λί-
θων, συμφωνῶν μὲ τὸ 8 ἄρθρον.

11. Θέλει εἶσθαι ὑπόχρεως ἡ Τράπεζα, ἂν ἡ Κυβέρνησις τὸ ἀπαιτήσῃ,
νὰ τὴν ὑπηρετῇ ἀμισθὶ ὡς ταμειὸν τῆς δεχομένη καὶ φυλάττουσα τὰ
χρήματα τὰ ὁποῖα θέλει τῆς παραδῶσι, καὶ πληρῶναι μὲ τὰ ἴδια χρή-
ματα ὅλα τὰ γραμμάτια, τὰ ὁποῖα ἦτοίεν τρεφῆσαι ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν
Τράπεζαν ταύτην τὴν χάριν εἶναι ὑπόχρεως ἡ Τράπεζα νὰ τὴν κάμνῃ
ἀμισθὶ, καὶ εἰς ὅποιονδήποτε ἄλλον, ὁ ὁποῖος ἦτοίεν θελήσει νὰ μετα-
χειρισθῇ τὴν Τράπεζαν ὡς ταμειὸν του, καθὼς ἔρρηθ ἀνωτέρω θέλει εἶ-
σθαι πρὸς τοῦτοις εἰς χρεὸς, ἡ Τράπεζα νὰ δέχεται εἰς παρακαταθήκην
χρήματα ἐσπραγισμένα, χρυσοῦ, ἀργυρίου ἐργασμένων καὶ ἀκατεργαστον,
καὶ πολυτίμους λίθους, λαμβανούσα πληρωμὴν δύο τοῖς ἑκατὸν τὸν χρόνον,
διὰ δικαίωμα παρακαταθήκης καὶ φυλάξεως.

12. Ἡ Κυβέρνησις χορηγεῖ εἰς τοὺς ῥηθέντας συντρόφους τῆς Τραπεζῆς,
ὅλα τὰ ἀνω ῥηθέντα προνόμια, τὰ ὁποῖα θέλουσιν τὰ ἀπολαμβάνει εἰς δια-
στήμα πέντε ὁλοκληρῶν συναπτῶν ἑτῶν, λογιζομένων ἀπὸ τὴν ἡμέραν,
κατὰ τὴν ὁποίαν θέλει ἀνείξει ἡ Τράπεζα εἰς τὸ τέλος τῆς πενταετίας, ἡ
Κυβέρνησις θέλει εἶσθαι ὑπόχρεως νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὴν Τραπεζὴν ὅλας τὰς
εἰς αὐτὴν χρεωστουμένας ποσότητας, ἐκτὸς ἂν παραταθῶν ἐκ νεοῦ τὰ προ-
νόμια τῆς ῥηθείσης Τραπεζῆς θέλει συμφωνηθῇ ὅμως μετὰ τῆς Κυβερ-
νήσεως καὶ τῆς Τραπεζῆς, ὅτι θέλουσιν εἰδοποιεῖσθαι ἀμοιβαίως ἓνα χρόνον
πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῶν πέντε ἑτῶν, ἂν ἡ εἰρημινὴ Τραπεζικὴ συντροφία
καὶ τὸ ῥηθὲν χρεὸς τῆς Κυβερνήσεως θέλουσιν ἐξακολουθεῖν νὰ ὑπάρχουν, καὶ
νὰ ἐνεργῶν ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἑσάσεων κτλ. ἢ ἂν πρεπῇ νὰ ἐμδύνῃ εἰς δια-
πραγματεύσεις νέων προνομίων καὶ συμφωνιῶν κτλ.

Ἐξοχώτατε! αἱ προσμετιωθεῖσαι συμφωνίαι μᾶς φαίνονται ἱκαναὶ διὰ
νὰ ἀρχίσῃ τὸ ἔργον. Ἡ συντροφία ἔπειτα θέλει καμῇ τὸν ἐσωτερικὸν ὀρ-
γανισμόν τῆς Τραπεζῆς κατὰ τὸ παραδειγμα τῶν καλλιτέρων Τραπεζῶν
τῆς Εὐρώπης.

Τὸ Γ΄ ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεῖ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἐκδοθὲν τὴν 26 Ἰου-
λίου 1839, δίδει πληρεξουσιότητα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, νὰ δια-
πραγματευθῇ δάνειον μὲ συνθήκας, τὰς ὁποίας ἦτοίεν εὐρεῖ ἀρμοδιώτερας,
καὶ προσδιορίζουσα ἓνα ἀπὸ τοὺς κλάδους τῶν ἐθνικῶν προσόδων εἰς τὴν
πληρωμὴν τῶν τόκων κτλ.

Ἐλπίζομεν λοιπόν, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν θέλει παντάπασι
ἀργεῖται νὰ λαβῇ εἰς σκεψὶν ταύτας τὰς ταπεινάς καὶ εὐκρινεῖς ἐκφράσεις
μας, καθὼς πρὸς τοῦτοις δὲν ἀμφιβάλλομεν ποσῶς, ὅτι ἡ Ἐξοχότης σας
θελετε χορηγήσει πρὸς ὅλους καθὲ εὐλογὴν καὶ δικαίαν βοήθειαν εἰς τὸ
ἀναγεννώμενον ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος, δίδουσα ὑπο τὰς ἀνωτέρω συμφω-
νίας τὰ προσμετιωθέντα προνόμια, εἰς ἑκείνους, οἵτινες ἦτοίεν συνέλθαι
διὰ νὰ καταστήσωσιν μίαν, ἢ καὶ πλείω Τραπεζάς.

Ἀδράσασμεν τὴν εὐτυχὴ ταύτην εὐκαιρίαν νὰ κορυφώμεν τῆς Ἐξοχό-
τητός σας ταπεινότητι καὶ ἐπιειδέστατοι δοῦλοι.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 1 Μαρτίου 1831.

Μακ Γάλλ καὶ Οὐάτσων.

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ. Ἀρ. 20, Σελ. 6, στήλ. 6, στήλ. 5, ἀντὶ 100 ἀνάγνωθι 130,
(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)